

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 14C/318/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2214217111
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jakubová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2016:2214217111.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v konaní pred sudkyňou JUDr. Monikou Jakubovou, v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpeného Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom Piaristická 707/25, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, konajúc Mgr. Gabrielou Goliašovou, proti žalovanej: B. B., M.. XX.T. XXXX, Q. B. XXX/X, XXXXX A., o zaplatenie 1553,67 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 1.227 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,15% ročne zo sumy 1.227 eur od 12.apríla 2013 až do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd žalobu zamieťa.

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania 59,97 eur na trovách spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Podaním doručeným súdu dňa 28.augusta 2014 sa žalobca domáhal rozhodnutia súdu, ktorým by bola žalovaná zaviazaná k zaplateniu sumy 1553,67 eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že uzavrel so žalovanou zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX dňa 6.augusta 2012, pričom jej bol poskytnutý úver vo výške 1227 eur. Žalovaná sa zaviazala peňažné prostriedky vrátiť v 24 pravidelných mesačných splátkach po 79,93 eur. Vzhľadom k tomu, že žalovaná bola v omeškaní, uplatnil si žalobca právo na okamžitú splatnosť úveru listom z 27.marca 2013 k splateniu celého zostatku úveru.

Súdny poplatok žalobca zaplatil 21.januára 2015 v sume 103,50 eur (č.l. 30).

Súd žalobu podľa § 79 ods. 4 O. s. p. spolu s procesnými poučeniami vrátane ustanovenia § 120 ods. 4 O.s.p. doručil žalovanej do vlastných rúk 3.marca 2016 (č.l. 45), ktorá sa k žalobe písomne nevyjadrila.

Podľa § 101 ods. 2 O.s.p. súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takeého účastníka; prihladne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Súd riadne a včas predvolal účastníkov (č.l. 45) na pojednávanie dňa 18.mája 2016. Žalobca sa nezúčastnil pojednávania, pričom svoju neúčasť ospravedlnil a nežiadal odročiť pojednávanie. Žalovaná sa nedostavila ani nežiadala odročiť pojednávania. Súd vec preto prejednal v ich neprítomnosti, prihladajúc na obsah spisu a doteraz vykonané dôkazy.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa k žalobe pripojenými listinnými dôkazmi, najmä úverovou zmluvou zo 6.augusta 2012 č. XXXXXXXXXXXXXXXX (č.l. 7), úverovými zmluvnými

podmienkami, výzvou k splateniu celého úveru z 1.júla 2013 (č.l. 15), prehľadom čerpania, splátok a úhrad (č.l. 17), prehľadom priemerných úrokových mier z úverov obchodných bánk vydaným NBS.

Súd hodnotil dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav.

Z predloženej zmluvy o úvere (č.l. 7) vyplýva, že žalobca uzavrel so žalovanou dňa 6.augusta 2012 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanej peňažnú sumu vo výške 1227 eur na nákup tovaru, s mesačnými splátkami vo výške 79,93 eur, s počtom splátok 24, s ročnou úrokovou sadzbou 33,41%, RPMN 39,6%, priemernou hodnotou RPMN 46,52%, s celkovou čiastkou splatnou spotrebiteľom 1790 eur, s celkovými nákladmi spotrebiteľa 563,40 eur, s dátumom prvej splátky k 6.októbru 2012 a úhradou nasledujúcich splátok vždy do 30.dňa v kalendárnom mesiaci, s lehotou splatnosti 30.septembra 2014.

Z prehľadu priemerných úrokových mier z úverov obchodných bánk vydaného Národnou bankou Slovenska súd zistil, že za sledovaný mesiac, kedy bola zmluva o úvere uzatvorená (august 2012) bola priemerná úroková sadzba pre spotrebiteľské úvery splatné do jedného roku vo výške 15,08% a priemerná ročná percentuálna miera nákladov za toto obdobie bola vo výške 16,49%.

Z výzvy k splateniu celého úveru (č.l. 15) vyplýva, že sa jedná o opravnú výzvu, pričom žalovaná bola žalobcom vyzvaná na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 1643,70 eur, a to do 15 dní od odoslania výzvy. Zosplatený úver k 27.marcu 2013 bol vo výške 1548,34 eur. Pričom nevyplýva z výzvy pre ktorú omeškanú splátku, samotné omeškanie najstaršej splatnej splátky, tiež nevyplýva z uvedenej sumy koľko je z toho na istinu úveru, koľko na úroku a na poplatkoch a nie je ani pripojené doručenie zosplatenia žalovanej. Žalobca pripojil len poštový podací hárok, čo však nepreukazuje jeho doručenie.

Z predloženého prehľadu čerpania, splátok a úhrad (č.l. 17) súd zistil, že žalobca vyplatil žalovanej dňa 6.augusta 2012 sumu vo výške 1227 eur, pričom žalovaná nezaplatila na splátkach nič.

Zmluva o úvere je upravená všeobecne v § 497 Obchodného zákonníka. Keďže žalovaná v predmetnom právnom vzťahu vystupuje ako spotrebiteľ, na tento vzťah sa vzťahuje aj zákon o spotrebiteľských úveroch a ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu podpisu zmluvy (od 01.12.2011 do 31.12.2012; ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) na účely tohto zákona sa rozumie:

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, (účinného od 01.03.2012 do 30.09.2013) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Podľa ods. 3 tohto ustanovenia, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Podľa ods. 5 tohto ustanovenia, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky k prvému dňu omeškania bola vo výške 0,15%, úroky z omeškania teda predstavujú 8,15 % ročne.

Súd vyhodnotil právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným ako spotrebiteľský, na ktorý je potrebný aplikovať najmä Občiansky zákonník, zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5. 4. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu

s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že v žalobcom predloženej spotrebiteľskej zmluve absentuje údaj o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, pričom pre uvedené nedostatky sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. V predmetnom prípade ide o tzv. typovú zmluvu, napísanú drobným písmom, teda zmluva vrátane všeobecných obchodných podmienok boli vopred pripravené žalobcom bez účasti druhej strany - spotrebiteľa, pričom konkrétny spotrebiteľ nemal právo zásadným spôsobom do nej zasahovať, prípadne meniť jej podmienky. Nejde teda o podmienky individuálne dojednané.

Pokiaľ ide o obligatórnu náležitosť, ktorá je uvedená pod písm. f/ túto nie je možné nahradiť určením počtu splátok. Počet splátok (okrem iných náležitostí) je totiž ďalšou obligatórnou náležitosťou zmluvy, ktorá je uvedená pod písm. k/. Nepochybne zákonodarca pod konečnou splatnosťou úveru nemyslel len stanovenie počtu mesačných splátok, pretože inak by sa uspokojil s náležitosťou pod písm. k/, kde sa uvádza aj počet splátok. Obe tieto náležitosti teda nie je možné stotožniť a iný výklad než ten, že termín konečnej splatnosti úveru je potrebné určiť dátumovo, neprichádza do úvahy. Nepochybne tento údaj v predmetnej zmluve chýba. V zmluve však chýba aj ďalšia obligatórna náležitosť, ktorá je zakotvená pod písm. k/ vyššie citovaného zákonného ustanovenia, v zmysle ktorého v zmluve musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súčet splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Je potrebné zdôrazniť, že zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom tejto právnej úpravy je totiž ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru. Uvedený právny záver o nutnosti rozlíšenia spomínaných splátok vyplýva aj z rozsudku Krajského súdu v Trnave 9Co 401/2012 zo dňa 6. augusta 2013.

Súd s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, t.j. že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov a vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná čerpala úver vo výške 1227 eur, pričom na splátkach nezaplatila nič, je žaloba v časti nároku žalobcu na zaplatenie neuhradenej úverovej istiny vo výške 1227 eur dôvodná, ako aj v časti nároku žalobcu na úrok z omeškania vo výške 8,15% ročne od 12. apríla 2013. V ostatnej časti súd žalobu zamietol, a to čo do úrokov nad rámec priznanej sumy, nakoľko žaloba je v tejto časti nedôvodná, s poukazom na zistený skutočný dlh na úvere ako aj na to, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ak nebolo priznané právo v žalovanej výške, nevznikol žalobcovi ani nárok na zaplatenie úroku z omeškania z tejto sumy. Preto súd rozhodol tak, ako je uvedeného vo výrokovej časti rozsudku.

Na dôvažok súd poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Cdo 26/2011 z 26. apríla 2012, podľa ktorého, pri dojednaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke „uspokojí“ bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť obvyklým spôsobom“. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke a dohodu o úrokoch z tejto pôžičky často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takej to situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov dojednaná podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek.

V zmysle vyššie uvedeného, keď dojednaný úrok v zmluve je vo výške 33,41% ročne, tento je teda v rozpore aj s dobrými mravmi aj vzhľadom na skutočnosť, že v čase poskytnutia spotrebiteľského

úveru bola priemerná výška úrokovej sadzby pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných bankami domácnostiam s dobou konečnej splatnosti do jedného roka vo výške 15,08% ročne. V predmetnej zmluve je neprímerane vysoký aj údaj o RPMN, keď je vo výške 46,52%. Takáto informácia pre spotrebiteľa ohľadne RPMN je prinajmenšom zavádzajúca, prieči sa dobrým mravom, nakoľko takto určená RPMN je evidentne vyššia než priemerná RPMN (16,49%) úverov poskytovaných za obdobné podmienky.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Podľa ods. 2, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., keď po procesnej stránke bol vo väčšom rozsahu úspešný žalobca (úspech žalobcu je vo výške 78,97% a neúspešný bol v časti 21,03%; teda pomer úspechu predstavuje 57,94%). Súd mu teda náhradu trov konania priznal podľa jeho úspechu v konaní z uplatnenej náhrady za zaplatený súdny poplatok vo výške 103,50 eur, t.j. vo výške 59,97 eur. Čo sa týka trov právneho zastúpenia, tieto neboli vyčíslené v zákonnej lehote v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p., preto súd postupoval v zmysle § 151 ods. 2 O.s.p. a priznal len trovy, ktoré zo spisu vyplývajú.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Krajský súd v Trnave cestou tunajšieho súdu. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 205 ods. 1, 2 O. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok).